

309

Archiwum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika

ul. A. Mickiewicza 2/4

87-100 Toruń

INWENTARZ

Zespołu (zbioru) akt **Spuścizna prof. dr hab. Ernesta
Juliusza Pischingera**

z lat **1945** - **1981**

Nr zespołu

106

WSTĘP DO INWENTARZA

I. Dzieje twórcy zespołu

Ernest Juliusz Pischinger urodził się 31 lipca 1905 roku w Wiedniu. Pochodził z rodziny polsko-austriackiej. Był synem Ernesta, urzędnika kolejowego (zm. 1952) i Melanii z domu Haraschin. Miał brata Stanisława, który był głównym księgowym w Spółdzielni Pracy Rymarzy w Krakowie (ur. się prawdopodobnie w 1904) oraz Pawła, przedwojennego oficera zawodowego lotnictwa, mieszkającego w Londynie.

Naukę rozpoczął w 1911 roku w szkole ludowej w Krakowie. Po przeniesieniu służbowym ojca do Wiednia w 1914 roku, kontynuował ją w szkole powszechnej, a później w Gimnazjum Klasycznym w Wiedniu (1916-1921). Po repatriacji do Polski, uczył się w III Gimnazjum im. Jana Sobieskiego w Krakowie (1921-1924). 13 czerwca 1924 roku zdał tam egzamin dojrzałości i wstąpił na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie studiował chemię na fakultecie matematyczno-przyrodniczym. W 1928 roku uzyskał absolutorium i pod kierunkiem prof. Kazimierza Dziewońskiego w Zakładzie Chemii Rolnej UJ podjął pracę badawczą nad rozprawą doktorską nt. *O rozpuszczalności związków fosforanowych mąki konopnej i o związku kwasu fitynowego przez białka w niej zawarte*. Ukończył ją w 1930 roku. W tym okresie był też zatrudniony na etacie młodszego asystenta przy Katedrze Chemii Rolnej UJ. Od 1 października 1930 do 1 października 1931 roku odbywał służbę wojskową w szkole podchorążych rezerwy w Śremie, którą ukończył ze stopniem podchorążego piechoty. 25 kwietnia 1932 roku zdał z odznaczeniem egzamin doktorski i uzyskał stopień doktora filozofii w zakresie chemii. Rok później otrzymał patent na metodę otrzymywania fityny.

Od maja do listopada 1932 roku odbył praktykę w gazowni miejskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, a następnie od 1 listopada 1932 do 30 listopada 1934 roku pracował w Zakładach „Solvaya” w Grodźcu k/Będzina, jako kierownik laboratorium w cementowni. 1 grudnia 1934 roku został przeniesiony do pracy w Zakładach Sodowych „Solvaya” w Mątwach k/Inowrocławia. Pełnił tam kolejno funkcję kierownika laboratorium i poszczególnych działów fabrycznych. Do wybuchu wojny we wrześniu 1939 roku przebywał na Pomorzu i Kujawach. Brał udział w kampanii wrześniowej, walcząc jako oficer 59. pułku piechoty. Wzięty do niewoli został osadzony w obozie przejściowym w Dąbiu pod Krakowem. Od 1 listopada 1939 do 28 lutego 1945 roku przebywał w Krakowie. Pracował jako kierownik laboratorium chemicznego i Oddziału Sody

Kaustycznej w Fabryce Sody na Podgórzu (Borek Fałęcki). Był tam bezpośrednim przełożonym Karola Wojtyły. W 1944 roku rozpoczął pracę jako wykładowca chemii organicznej na tajnym Wydziale Farmaceutycznym UJ. 28 lutego 1945 roku z grupą osób wywiezionych w czasie okupacji z Inowrocławia i osadzonych w Krakowie, powrócił na Kujawy, gdzie 1 marca 1945 roku objął stanowisko naczelnego dyrektora Zakładów Sodowych w Mątwach i Kopalni „Solno” w Inowrocławiu. Funkcję tę pełnił do 10 marca 1950 roku. Zrezygnował z niej poświęcając się pracy naukowej. Zatrzymał tylko posadę rzeczoznawcy w przemyśle chemicznym przy budowie trzeciej fabryki sodowej [w Janikowie k/Inowrocławia]. W latach 1946-1947 był także nauczycielem chemii w I Liceum Ogólnokształcącym im. J. Kasprówicza w Inowrocławiu. Tam też, przez kilka lat pracował społecznie jako radny Miejskiej Rady Narodowej oraz jako członek Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu. 1 września 1948 roku objął obowiązki kierownika Katedry Chemii Technicznej (przemianowanej później na Katedrę Technologii Chemicznej) na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UMK w Toruniu (później Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii). Kierował nią do 30 września 1973 roku. W latach 1948-1950 zatrudniony był w charakterze zastępcy profesora, później kontraktowego profesora nadzwyczajnego (od 1 września 1950 do 1954). 7 czerwca 1950 roku na stałe przeniósł się do Torunia. 22 października 1954 roku Centralna Komisja Kwalifikacyjna dla Pracowników Nauki przyznała mu stopień docenta. Następnie, 30 stycznia 1958 roku otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego UMK, a 28 maja 1966 roku profesora zwyczajnego nauk chemicznych. Kierowana przez niego katedra stała się ośrodkiem badań związanych z przemysłem sodowym, tworząc toruński ośrodek badań w zakresie technologii sody w kraju i za granicą. 1 września 1951 roku został powołany na organizatora Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej (dalej: WSI) w Bydgoszczy. Funkcję rektora szkoły oraz profesora nadzwyczajnego, później przekształconej w Wyższą Szkołę Inżynierską, pełnił do 30 września 1967 roku. Równocześnie pracował na UMK (do 1975). Od 1 kwietnia 1971 do 31 grudnia 1973 roku był kierownikiem zespołu naukowo-badawczego zajmującego się tematem dotyczącym *Chemii i technologii oczyszczania wód ścieków*. Od 1970 roku był członkiem rady Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Wydziału Sztuk Pięknych UMK. We wrześniu 1975 roku przeszedł na emeryturę i przeniósł się do Poznania.

W latach 1948-1975 wykształcił ponad 200 magistrów i 14 doktorów, z których dziewięciu przeprowadzało przewody habilitacyjne. Przyczynił się też do powstania Studium Wieczorowego Chemicznego przy UMK (1 września 1962). Był jego kierownikiem do 9 czerwca 1967 roku. Od 1963 roku był członkiem komisji do opracowania planu perspektywicznego rozbudowy UMK (Komisji Rozbudowy UMK) i poniekąd inicjatorem budowy miasteczka akademickiego UMK na Bielanach w Toruniu. Był też członkiem

Tymczasowego Komitetu Wykonawczego UMK w sprawie utworzenia Wydziału Farmacji. W latach 1950-1955 wchodził w skład Komisji Dyscyplinarnej Studentów, później komisji dyscyplinarnej dla pomocniczych pracowników nauki (przemianowanej na komisję dyscyplinarną dla spraw pracowników naukowo-dydaktycznych, 1957-1971), a od 1958 roku do komisji do spraw projektu rozbudowy gmachu fizyki i chemii.

Jego praca naukowa koncentrował się wokół problematyki technologii sody, procesu karbonizacji w produkcji sody, gospodarowania odpadami i ochroną wód. W 1953 roku opracował wieloletni plan prac badawczych w zakresie analizy fizykochemicznej sody. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego powierzyło mu opracowanie koreferatów kolejno do rozbudowy fabryki sody w Krakowie, Małtwach i budowie Janikowskich Zakładów Sodowych. Był współautorem „Technologii sody amoniakalnej” (wyd. 1953) i „Technologii sody” (wyd. 1958). Wielokrotnie był uczestnikiem sympozjów w kraju i zagranicą, w tym m.in. w Sarajewie (1957), Weimarze (16 kwietnia 1958), Czechosłowacji (kwiecień 1958), Szczawnicy (1 maja 1959), Bernburgu (10-13 października 1967).

Komitet Nauk Chemicznych PAN zlecił mu napisanie planu perspektywicznego rozwoju przemysłu sodowego. Współpracował z przemysłem sodowym w Jugosławii, RFN i NRD oraz ZSRR, a także z Politechniką Szczecińską, tworząc zespół zajmujący się kompleksową metodą otrzymywania sody, chlorku i azotanu amonowego. Był współwynalazcą patentów: regeneracji amoniaku z roztworu soli amonowych powstałych przy produkcji sody (nr 5521); nowego sposobu karbonizacji w procesie wytwarzania sody (nr 39421) i urządzenia do stosowania tego sposobu; procesu produkcji supertomasyny i bezopadkowej metody otrzymywania sody.

Członek wielu towarzystw i komitetów, w tym m.in. ZNP (od 1950), Wydziału III TNT (1957-1980), współzałożyciel i wiceprezes Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego (1956-1969) oraz przewodniczący Wydziału Nauk Technicznych BTN (1959-1966), Komitetu Nauk Chemicznych PAN, Polskiego Towarzystwa Chemicznego, w którym w latach 1952-1953 pełnił funkcję prezesa Oddziału Toruńskiego i był przewodniczącym komisji rewizyjnej, czy Deutsche Chemische Gesellschaft. Ponadto był członkiem Rady Naukowej Instytutu Chemii Nieorganicznej w Gliwicach, kolegium redakcyjnego czasopisma „Chemia Stosowana” (1948-1975) oraz komisji naukowo-doradczych powoływanych przez władze przemysłowe m.in. Komisji Przemysłu Ciężkiego, Chemicznego, Górnictwa i Energetyki. Przez 10 lat przewodniczył Radzie Naukowo-Ekonomicznej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy. Ponadto należał do Zawodowego Związku Chemików (od marca 1945), Ligi Polskich Żołnierzy, Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej (od 1947). Był opiekunem Koła Studenckiego Wydziału Chemii WSI.

W ramach prac społecznych był członkiem Dzielnicowego Komitetu Frontu Jedności Narodu i Naczelnej Organizacji Technicznej w Bydgoszczy oraz współzałożycielem dwóch toruńskich muzeów (Etnograficznego i Sztuki Dalekiego Wschodu). Od 17 października 1947 roku był członkiem PPR, a następnie od 15 grudnia 1948 roku Podstawowej Organizacji Partyjnej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W latach 1961-1965 był posłem na sejm PRL.

Za swoją pracę był wielokrotnie odznaczony i udekorowany, m.in.: Srebrnym Krzyżem zasługi za pracę społeczną (1938), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1956), Orderem Sztandaru Pracy II klasy (1964), Orderem Budowniczych Polski Ludowej (1974).

Ożenił się z Izabelą z d. Kornacka, urodzoną 3 września 1905 roku we Lwowie, która była córką Wiktora, emerytowanego urzędnika Banku Polskiego (zm. w 1936) oraz Marii z d. Kolicieńska. Miał z nią córkę Urszulę, urodzoną 21 października 1936 roku w Inowrocławiu, która w 1954 roku ukończyła II Liceum Ogólnokształcące w Toruniu.

Profesor E. Pischinger pasjonował się motoryzacją, był właścicielem motocykla harley-davidson. W Inowrocławiu mieszkał przy ul. Staropoznańskiej 309, a w Toruniu przy ul. M. Konopnickiej 21a.

Zmarł 22 marca 1980 roku w Poznaniu. Pochowany został 29 marca 1980 roku na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

II. Dzieje zespołu

Spuścizna profesora Ernesta Pischingera zawiera dokumentację wytworzoną w latach 1945-1981, którą po przejęciu spisano w Archiwum UMK. Materiały te zostały przekazane 28 września 1999 roku przez dr. Tomasza Polakiewicza. Przy pracach nad „Informatorem o zasobie Archiwum UMK” stwierdzono, że w aktach Instytutu Chemii UMK znajduje się album z pobytu Sejmowej Komisji Przemysłu Ciężkiego w Stalowej Woli wręczony prof. E. Pischingerowi, który przeniesiono do jego spuścizny. W czerwcu 2018 roku autorka inwentarza zwróciła się do Archiwum Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy z prośbą o wykonanie kserokopii akt osobowych Profesora. Materiały zawarte w spuściznie dotyczą głównie jego działalności zawodowej. Ponadto znajduje się w niej szczątkowa korespondencja E. Pischingera z instytucjami państwowymi i naukowymi oraz materiały o twórcy zespołu i fotografii.

III. Charakterystyka archiwalna zespołu

Spuścizna po profesorze Pischingerze jest niewielka. Po studiach wstępnych i jej przejrzeniu, materiały zostały zakwalifikowane do kategorii „A”. Wspomniana dokumentacja jest w dobrym stanie. Na etapie porządkowania akt usunięto wszystkie

elementy metalowe (zszywki, spinacze) i foliowe (koszulki, teczki). Do oddzielenia poszczególnych spraw użyto papieru przebitkowego. Znajdujące się w spuściźnie fotografie zostały odpowiednio zabezpieczone.

IV. Zawartość zespołu

Materiały archiwalne w spuściźnie po prof. Erneście Pischingerze zostały podzielone na następujące serie i podserie:

I. Materiały biograficzne

a) dokumenty osobiste

III. Materiały działalności twórcy spuścizny

d) zawodowej w innych instytucjach

f) społeczno-politycznych

IV. Korespondencja

V. Materiały o twórcy zespołu

a) życiorysy i wspomnienia

VIII. Załączniki.

V. Analiza metod opracowania

Spuścizna po prof. Erneście Pischingerze była nieuporządkowana i niespisana. Przystępując do prac nad nią dokonano wstępnego podziału na jednostki, posiłkując się *Wytycznymi opracowania spuścizn archiwalnych po uczonych* przygotowanymi przez pracowników Archiwum PAN w 1990 roku, przy czym seria III zatytułowana „Materiały biograficzne”, została przesunięta na początek układu. Serie nie występujące w spuściźnie pominięto.

VI. Bibliografia

Źródła:

1. Akta osobowe z zasobu Archiwum UMK, sygn. K-19/125
2. Akta osobowe z zasobu Archiwum UTP, sygn. 17/7

Opracowania i strony internetowe:

1. Błażejowski Franciszek, *Pischinger Ernest Juliusz*, w: *Bydgoski Słownik Biograficzny*, pod red. Janusza Kutty, t. 1, Bydgoszcz 1995, s. 119-120.
2. Bukowski Andrzej Michał, *Profesor Ernest Pischinger (1905-1980)*, „Chemik”, 1980, R. 33, nr 12, s. 386-387.
3. Kamiński Stanisław, Koneczny Henryk, Tomaszewski Jerzy, *Profesor zw. dr Ernest Pischinger*, „Wiadomości Chemiczne”, 1980, R. 34, z. 10, s. 629-630.

4. Koneczny Henryk, *Ernest Pischinger (1905-1980) chemik, profesor UMK*, w: *Toruńscy twórcy nauki i kultury (1945-1985)*, pod red. Mariana Biskupa i Andrzeja Gizińskiego, Warszawa-Poznań-Toruń 1989, s. 261-265.
5. *Księga pamiątkowa III Gimnazjum obecnie II Liceum im. Króla Jana III Sobieskiego 1883-1983*, zebra. i oprac. zespół nauczycieli II Liceum Ogólnokształcącego im. Jana III Sobieskiego uczący w roku szkolnym 1983/84, Kraków 1984, S. 330.
6. *50 lat chemii*, „Głos Uczelni” [dodatek specjalny], marzec 1995, s. 2.
7. *Pracownicy nauki i dydaktyki UMK*, pod. red. S. Kalembki, Toruń 2006, S. 544-545
8. Pszczółkowski Michał, *Z dziejów budowy toruńskiego kampusu uniwersyteckiego 1967-1973*, „Zapiski Historyczne”, 2010, t. 75, z. 2, s. 156, 160.
9. *Skład osobowy UMK za rok akademicki 1950/51*, Toruń 1950, s. 8.
10. *Skład osobowy UMK za rok akademicki 1957/58*, Toruń 1957, s. 8.
11. *Skład osobowy UMK za rok akademicki 1957/58*, Toruń 1957, s. 7.
12. *Skład osobowy UMK za rok akademicki 1963/64*, Toruń 1963, s. 6.
13. Urbański Marian, *Pischinger Ernest*, w: *Słownik biograficzny działaczy ruchu robotniczego województwa toruńskiego*, Toruń 1988, S. 81-82.
14. Emi, *Stworzył WSI, bez niego nie byłoby UTP*, „Gazeta Wyborcza”, 20130 nr z 22 marca [online], http://bydgoszcz.wyborcza.pl/bydgoszcz/1,128852,13615244,Stworzyl_WSI__bez_nie_go_nie_byloby_UTP.html [dostęp: 14.07.2018].
15. Szynkowska Agnieszka, *Pani Ula przywiozła pamiątki po tacie*, „Gazeta Wyborcza”, 2007, nr z 21 maca [online], <http://www.pomorska.pl/wiadomosci/bydgoszcz/art/6886029,pani-ula-przywiozla-pamiatki-po-tacie,id,t.html> [dostęp: 14.07.2018].
16. *Prof. dr Ernest Pischinger, twórca WSI, (1951-1967)* [online], <http://www.utp.edu.pl/pl/uniwersytet-informacja/historia/67-rektorzy-w-historii-uczelni> [dostęp: 14.07.2018].
17. Przybyszewski Kazimierz, *Koło historii zatoczyło krąg. Historia medycyny* [online], <http://www.oil.org.pl/jsp/bip/drukuj.jsp?classId=/oil/oil67/gazeta/numery/n2004/n200401/n20040102> [dostęp: 14.07.2018].
18. *Pischinger Ernest: hasło* [baza Biblioteki Sejmowej] [online], https://bs.sejm.gov.pl/F?func=find-b&request=000005457&find_code=SYS&local_base=ARS10 [dostęp: 14.07.2018].

Opracowała: mgr Weroniki Krajniak

Konkordancja

Nr zespołu nr: 106

Sygnatura dawna

Ich-1/3

Sygnatura nowa

6

Wykaz obiektów w zespole nr: 106

fotografia

Sygnatura	Nr obiektu	Nr strony	Opis	Informacje dodatkowe
5	1	8	Prof. dr hab. Ernest Pischinger za stołem przydialnym. Przemawia	10x15 cm

Liczba obiektów w zespole: 1

Wykaz serii\podserii zespołu nr: 106

<u>I</u>	<u>Materiały biograficzne</u>	Liczba j. a.: 2	Daty skrajne:	1945	-	1967
	b Dokumenty osobiste	Liczba j. a.: 2	Daty skrajne:	1945	-	1967
<u>III</u>	<u>Materiały działalności twórcy spuścizny</u>	Liczba j. a.: 2	Daty skrajne:	1947	-	1951
	d zawodowej w innych instytucjach	Liczba j. a.: 1	Daty skrajne:	1947	-	1948
	f społeczno-politycznej	Liczba j. a.: 1	Daty skrajne:	1951	-	1951
<u>IV</u>	<u>Korespondencja</u>	Liczba j. a.: 1	Daty skrajne:	1958	-	1969
<u>V</u>	<u>Materiały o twórcy zespołu</u>	Liczba j. a.: 1	Daty skrajne:	1980	-	1981
	a Życiorysy i wspomnienia	Liczba j. a.: 1	Daty skrajne:	1980	-	1981
<u>VIII</u>	<u>Załączniki</u>	Liczba j. a.: 1	Daty skrajne:	1963	-	1963

Inwentarz skarbowy zespołu nr: 106

Sygn.	Tytuł	Daty	Rodzaj dok.	Liczba s/k
1	Dokumenty osobiste-zaświadczenie	1945	dokumentacja aktowa	k. 1
2	Współpraca z I Państwowym Liceum i Gimnazjum im. Jana Kasprowicza w Inowrocławiu	1947-1948	dokumentacja aktowa	k. 3
3	Memoriał w sprawie ośrodka tworzyw sztucznych	1951	dokumentacja aktowa	k. 4
4	Korespondencja	1958-1969	dokumentacja aktowa	k. 7
5	Życiorysy i wspomnienia	1980-1981	dokumentacja aktowa	k. 8
6	Album dla Ernesta Pischingera z okazji pobytu Sejmowej Komisji Przemysłu Ciężkiego w Stalowej Woli	1963	dokumentacja aktowa	k. 17
7	Akta osobowe Ernesta Pischingera	1951-1967	dokumentacja aktowa	A4

Ogólna liczba pozycji: 7

w tym z podziałem na rodzaj dokumentacji:

dokumentacja aktowa: 7

**Inwentarz zatwierdzony na posiedzeniu
Komisji Metodycznej**

w dniu .....

.....
(miejsowość, data)

.....
(podpis przewodniczącego Komisji)

.....
(podpis sporządzającego inwentarz)

Inwentarz zespołu nr: 106

I Materiały biograficzne

a. Dokumenty osobiste

Tytuł\Treść: Dokumenty osobiste-zaświadczenie

Sygnatura: 1 **Daty:** 1945

Opis j. a.: akta luźne; stan dobry; italika; druk; pol.; B1 k. 1

Tytuł\Treść: Akta osobowe Ernesta Pischingera

Sygnatura: 7 **Daty:** 1951-1967

Opis j. a.: akta luźne; stan dobry; italika; kserokopia; pol.; k. 50 A4

Uwagi: Kserokopie dokumentów pochodzą z zasobu Archiwum Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy (sygn. 17/7)

III Materiały działalności twórcy spuścizny

f. zawodowej w innych instytucjach

Tytuł\Treść: Współpraca z I Państwowym Liceum i Gimnazjum im. Jana Kasprowicza w Inowrocławiu

Sygnatura: 2 **Daty:** 1947-1948

Opis j. a.: akta luźne; stan dobry; italika; maszynopis, formularz; pol.; A4 k. 3

g. społeczno-politycznej

Tytuł\Treść: Memoriał w sprawie ośrodka tworzyw sztucznych

Sygnatura: 3 **Daty:** 1951

Opis j. a.: akta luźne; stan dobry; italika; maszynopis; pol.; A4 k. 4

IV Korespondencja

Tytuł\Treść: Korespondencja

- Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy;
- Komitet do spraw radia i telewizji "Polskie Radio i Telewizja";
- Ministerstwo Przemysłu Chemicznego;
- Polska Akademia Nauk.

Sygnatura: 4 **Daty:** 1958-1969

Opis j. a.: akta luźne; stan dobry; italika; maszynopis; pol.; A4 k. 7

V Materiały o twórcy zespołu

a. Życiorysy i wspomnienia

Tytuł\Treść: Życiorysy i wspomnienia
Kserokopia listu Jana Pawła II z odręcznym podpisem

Sygnatura: 5 **Daty:** 1980-1981

Opis j. a.: akta luźne; stan dobry; italika; maszyn., rękop., druk; pol.; A4 k. 8

Uwagi: 1 fotografia

Obiekt Nr: 1   Rodzaj: fotografia   Str. 8

Data:

Tytuł, opis: Prof. dr hab. Ernest Pischinger za stołem prezydialnym. Przemawia

Inf. dodatkowe:
10x15 cm

VIII Załączniki

Tytuł\Treść: Album dla Ernesta Pischingera z okazji pobytu Sejmowej Komisji Przemysłu Ciężkiego w Stalowej Woli

Sygnatura: 6   **Daty:** 1963

Opis j. a.: księga; stan dobry; fotokopia; k. 17

Sygnatury dawne: Ich-1/3

Uwagi: Album przeniesiony z akt Instytutu Chemii, przekazany przez Henryka Konecznego

Ogólna liczba pozycji: 7

Inwentarz zatwierdzony na posiedzeniu Komisji Metodycznej

w dniu .....
(miejsowość, data)

.....
(podpis przewodniczącego Komisji)

.....
(podpis sporządzającego inwentarz)

Indeks geograficzny zespołu nr: 106

Mątwy (Inowrocław)	1	1
	2	passim
Stalowa Wola	6	passim

Indeks osobowy zespołu nr: 106

Basandowski Józef	1	1
Bukowski Andrzej Michał	5	4-5
Czerwińska Irena	5	6
Czerwiński Zenon	5	6
Jan Paweł II, papież	5	7
Kamiński Stanisław	5	1-3, 6
Konarski Tadeusz	3	passim
Koneczny Henryk	5	6
Mańkowski Edward	2	passim
Rumiński M.	3	passim
Schmidt Aleksander	4	1
Sokorski Włodzimierz	4	2
Śmiałowski Michał	4	5-7
Wojtyła Karol, <i>patrz: Jan Paweł II</i>	5	7

Indeks przedmiotowy zespołu nr: 106

Fabryka "Solvay"	2	passim
ośrodek przemysłu tworzyw sztucznych	3	passim
Państwowe Liceum i Gimnazjum im. Jana Kasprowicza	2	passim
Sejmowa Komisja Przemysłu Ciężkiego	6	passim
stypendium	2	2-3